

opis materiału	drewniane cyfry 0-9 55 czerwonych żetonów drewnianych		
cele bezpośrednie	przeliczenie w zakresie 1-10 porządkowanie liczb 1-10 w kolejności wzrastającej utrwalanie symbolicznej postaci liczb 1-10		
cele pośrednie	wprowadzenie pojęcia liczby parzystej i nieparzystej badanie podzielności liczb przez 2		
uwagi		wiek:	5 lat

PREZENTACJA nr 1

1. Nauczyciel z dzieckiem rozkładają dywanik i przynoszą materiał. Z materiałem tym można pracować również na stoliku.
2. Z pudełeczka wyjmują cyfry i układają je na dywaniku w sposób dowolny, a żetony pozostawiają w pudełku.
3. Nauczyciel wyjmuje cyfrę 1 i pyta dziecko „Jaka to liczba?” (dziecko odpowiada).
4. Nauczyciel pyta „Jaka liczba występuje po 1?” (dziecko odpowiada i wyklada liczbę 2). Nauczyciel następnie pyta w podobny sposób o liczbę 3, a następnie prosi „Ułóż kolejne liczby aż do 10”.
5. Liczby od 1 do 10 są ułożone na dywaniku od lewej do prawej strony.
6. Nauczyciel wskazuje na liczbę 1, mówi „To jest 1”, wyklada jeden żeton z pudełka i umieszcza pod cyfrą 1.
7. Nauczyciel w podobny sposób kładzie żetony pod liczbą 2 i 3. Żetony układane są według schematu: liczby parzyste – żetony układane są parami, liczby nieparzyste – układane są parami a ostatni żeton umieszczony jest pośrodku (p. zdjęcie).
8. Po zakończeniu ćwiczenia dziecko z nauczycielem sprzątają materiał i odnoszą go na miejsce.

KONTROLA BŁĘDU: Liczba żetonów dobrana jest tak, iż nie powinno ich zabraknąć ani nie powinien pozostać żaden żeton.

PREZENTACJA nr 2 – liczby parzyste i nieparzyste

1. Materiał jest rozłożony na dywaniku (lub stole) jak w prezentacji nr 1.
2. Aby wyjaśnić istotę parzystości liczb, nauczyciel dokonuje dzielenia żetonów między siebie i dziecko:
 - Nauczyciel bierze najpierw żetony liczby parzystej, np. liczby 6, dzieli żetony tej liczby i mówi „Jeden dla ciebie, jeden dla mnie, jeden dla ciebie, jeden dla mnie, jeden dla ciebie, jeden dla mnie” – a potem pyta dziecko „Ile masz żetonów?” Dziecko odpowiada „3”. Nauczyciel mówi „ja też mam 3 żetony, a więc mamy po równo. Liczba 6 jest liczbą parzystą”. Nauczyciel kładzie liczbę 6 i jej żetony z prawej strony.
 - Następnie nauczyciel wybiera liczbę nieparzystą, np. liczbę 5; dzieli żetony tej liczby i mówi „Jeden dla ciebie, jeden dla mnie, jeden dla ciebie, jeden dla mnie, jeden dla ciebie” – a potem pyta dziecko „Ile masz żetonów?” Dziecko odpowiada „3”. Nauczyciel mówi „A ja mam tylko 2, nie mamy po tyle samo żetonów. Liczba 5 jest liczbą nieparzystą”. Nauczyciel kładzie liczbę 5 i jej żetony z lewej strony.

3. W ten sposób dziecko wraz z nauczycielem może badać pozostałe liczby, a następnie odkładać je na prawą lub lewą stronę dywanika.
4. Na zakończenie układamy liczby i żetony w szeregu od 1 do 10 (jak na początku prezentacji).
5. Nauczyciel za pomocą ołówka wodzi pomiędzy żetonami:
 - jeśli żetony można podzielić równo na pół (ołówkiem nie natrafia na pojedynczy żeton) – są to liczby parzyste i przesuwamy je na dół dywaniku;
 - jeśli żetonów nie można podzielić równo na pół (ołówkiem natrafia na pojedynczy żeton) – są to liczby nieparzyste i pozostawiamy je na górze dywanika.Dzieląc żetony ołówkiem, nauczyciel nazywa je „nieparzyste” - „parzyste” – „nieparzyste”...

Dodatkowe ćwiczenia i pomysły

1. Dziecko może wyjmować pojedynczą dowolną cyfrę i układać do niej żetony.
2. Dziecko może wyjąć wszystkie liczby parzyste (nieparzyste), uszeregować je w kolejności rosnącej, a następnie przelicza i układa żetony.
3. Można przygotować różne karty pracy, na których dziecko koloruje żetony i/lub wpisuje odpowiednie cyfry. Zamiast kolorować odpowiednią liczbę kropek, dziecko może przyklejać małe naklejki.
4. Można rozdać dzieciom drewniane cyfry, a następnie poprosić do siebie dzieci z liczbami nieparzystymi (parzystymi). Dzieci powinny następnie ustawić się w szeregu rosnącym od 1 do 9 (od 2 do 10).